Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 08.07.1970, sp. zn. 5 Co 104/70, ECLI:CZ:NS:1970:5.CO.104.1970.1

Číslo: 30/1971

Právní věta: Pokial nebolo účastníkom doručené rozhodnutie vo veciach dávok dôchodkového zabezpečenia, nemôže byť súdom vecne preskúmavané.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 08.07.1970

Spisová značka: 5 Co 104/70

Číslo rozhodnutí: 30

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Doručování soudem, Přezkum správních rozhodnutí, Řízení před soudem, Rozhodnutí jiných orgánů, Sociální zabezpečení, Účastníci řízení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 221
§ 247
§ 249 101/1964 Sb. § 92

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 30/1971 sb. rozh.

Pokiaľ nebolo účastníkom doručené rozhodnutie vo veciach dávok dôchodkového zabezpečenia, nemôže byť súdom vecne preskúmavané.

(Uznesenie Najvyššieho súdu SSR z 8. 7. 1970, 5 Co 104/70)

Krajský súd v Bratislave zrušil rozhodnutie Správy dôchodkov, ktorým sa navrhovateľovi zastavila výplata čiastočného invalidného dôchodku, pretože nebol naďalej uznaný za čiastočne invalidného. Krajský súd v uznesení konštatoval, že rozhodnutie odporcu nebolo navrhovateľovi doručené, ako to predpokladá ustanovenie § 92 ods. 1 zákona č. 101/1964 Zb. a preto nemôže byť takéto opatrenie právne účinné. Preto ho v zmysle ustanovenia § 249 ods. 1 O. s. p. zrušil.

Odporca podal včas odvolanie proti tomuto uzneseniu s tým, že je nezákonné. Namietal, že súd mu nedal možnosť predložiť právoplatné rozhodnutie.

Najvyšší súd SSR uznesenie krajského súdu zrušil.

Z odôvodnenia:

Krajský súd správne uvádza v odôvodnení napadnutého uznesenia, že podľa ustanovenia § 92 ods. 1 zákona č. 101/1964 Zb. treba rozhodnutie vo veciach dávok dôchodkového zabezpečenia vydať písomne. Ak táto podmienka nebola splnená, rozhodnutie nenadobudlo právnu účinnosť. Takéto rozhodnutie však nemožno ani zrušiť v súdnom konaní, lebo toto konanie sa môže podľa ustanovenia § 247 ods. 1 O. s. p. začať len na návrh, ktorým je opravný prostriedok proti rozhodnutiu orgánu dôchodkového zabezpečenia. Ak by bola pravda, že toto rozhodnutie nebolo navrhovateľovi doručené, bol by jeho návrh predčasný. Krajský súd sa pri zrušení rozhodnutia nesprávne odvoláva na ustanovenie § 249 ods. 1 O. s. p.

Povinnosťou súdu v ďalšom konaní bude jednoznačne zistiť všetkými potrebnými dôkaznými prostriedkami, či odporca doručil navrhovateľovi spomínané rozhodnutie a či sú splnené podmienky na začatie konania podľa ustanovenia § 247 ods. 1 O. s. p. V kladnom prípade treba, aby súd aj po stránke vecnej preskúmal rozhodnutie odporcu.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd SSR vrátil vec krajskému súdu na nové konanie v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 a 2 O. s. p.